

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 4. Τηλ. 639.095-629.769 ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1977
ΕΤΟΣ ΣΤ', ΠΕΡ. Β', ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 19 (55). ΤΙΜΗ ΦΥΛ ΔΡΧ. 10 ■ ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ■ Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΤΟ ΡΑΣΟ ΣΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

Αποτελεί ιστορική πραγματικότητα και ίσως αναγκαιότητα, οι αγώνες της φυλής μας να είναι δεμένοι με το ράσο. Ακόμη και σ' αυτό το εθνικό μας έμβλημα, την σημαία, ο σταυρός επισφραγίζει τα χρώματα του τόπου μας.

Σε μιὰ εποχή κάπως πιό μακρυνή, στην βυζαντινή αυτοκρατορία, υπήρχε ένα ιδιόμορφο συνταίριασμα της πολιτικής και εκκλησιαστικής εξουσίας. Και στις δύσκολες στιγμές της αυτοκρατορίας, η εκκλησιαστική εξουσία - το ράσο - έπαιρνε το προβάδισμα της ηγεσίας του αγωνιζόμενου λαού, έμψυχώνοντάς τον και παρηγορώντας τον.

Το ράσο πρωτοπόρο στους αγώνες και στις θυσίες, προκαλεί έμπρακτα τον λαό σε παραδειγματισμό.

Η μανία του έχθρου ξεσπούσε άμειλιτα σ' αυτούς τους ρασοφόρους ηγέτες, για να θεμελιωθεί η εθνική μας ελευθερία και με το αίμα ρασοφόρων, από την άνωτάτη θαυμάσια των Πατριαρχών μέχρι την κατωτάτη των απλών κληρικών.

Κι' αυτός ο αγώνας της έθνεγερσίας του 1821, ξεκίνησε με την εύλογη του Παλαιών Πατρών Γερμανού και τα θεμέλια του Νεοελληνικού κράτους στηρίχθηκαν και στο αίμα όσων και τόσων ρασοφόρων.

Τι σκέψεις αυτές, μάς τις έμπνέει πρόσφατος θάνατος του Αρχιεπισκόπου της Κύπρου Μ α κ α ρ ί ο υ.

Και στην περίπτωση του Μακαρίου, συνεχίζεται η εθνική μας παράδοση. Ο ηγέτης της Έκκλησίας, συνδύασε άρμονικά και την πολιτική ηγεσία της Μεγαλονήσου, σε κρίσιμες για τον τόπο του στιγμές. Ακάματος και άνοπορως αγωνιστής, για τα δικαιώματα της Κύπρου, έδόθηκε καρτερικά ταπεινώσεις και κακουχίες, εξορίες και απόπειρες δολοφονίας του, παραδειγματίζόμενος ο ίδιος απ' τόν Χριστόν και παραδειγματίζοντας τους άλλους με την πραότητα και την συγχώρησι που έπιφύλασσε για τους διώκτες και τους κατακρίτες του.

Γιατί, όσο ζούσε, δεν ξέφυγε κι' αυτός, από τις πικρές και άδικες κατακραυγές.

Για μάς, τους Βορειοηπειρώτες, υπάρχει μιὰ αντίστοιχη προς την Κύπρο, τόσο στην μοίρα μας την εθνική, όσο και στην ηγεσία μας. Ο τόπος μας, χρόνια τώρα, ζει την εθνική περιπέτεια της Κύπρου. Χρόνια τώρα, οι Βορειοηπειρώτες αγωνίζονται για την εθνική τους αποκατάστασι. Ο αγώνας τους αυτός, με τις θυσίες που συνεπάγεται κάθε ελληνικός αγώνας, προσκρούει σε ανήθικες σκοπιμότητες, που καθιστούν θεωρητικές και άνεφάρμοστες διεθνείς πράξεις.

Σε ό,τι αφορά την ηγεσία του, ο Βορειοηπειρωτικός αγώνας ετύχησε να έχη έντονη την παρουσία των ηγετών της Έκκλησίας. Απ' ότου δημιουργήθηκε το Βορειοηπειρωτικό ζήτημα και ο Έλληνικός πληθυσμός της περιοχής αυτής αποδύθηκε στον αγώνα της ανεξαρτησίας, ο αγώνας αυτός πλαισιώθηκε από την εκκλησιαστική ηγεσία του τόπου.

Στην Κυβέρνηση της Αυτόνομου Ήπειρου (1914) συμμετείχαν δύο λαμπροί ιεράρχες, ο Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως Βασίλειος και ο Μητροπολίτης Βελάς και Κονίτσης Σπυρίδων (ό μετά ταύτα Αρχιεπίσκοπος Αθηνών).

Στά χρόνια που έπακολούθησαν, συναντούμε έμφανη την παρουσία του ράσου, σε όλους τους Βορειοηπειρωτικούς αγώνες και στις θυσίες. Και όταν στα χρόνια της φασιστικής και ναζιστικής κατοχής, η ανάγκη υπαγόρευσε την σύστασι της Κεντρικής Έπιτροπής Βορειοηπειρωτικού Αγώνος (Κ.Ε.Β.Α.), την ηγεσία αυτή της της Έπιτροπής και του όλου αγώνος ανέλαβε ο εξόριστος Μητροπολίτης Αργυροκάστρου Παντελεήμων. Μετά τόν θάνατο του Αργυροκάστρου Παντελεήμονος, την ηγεσία της ΚΕΒΑ και του όλου Βορειοηπειρωτικού αγώνος ανέλαβε, κατά φυσική διαδοχήν, ο τότε Μητροπολίτης Ίωαννίνων (πρωτευούσης της ενιαίας Ήπει-

ρου) και τώρα Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Σεραφείμ.

Χωρίς να θέλουμε να προσκρούσαμε στην μετριοφροσύνη του Μακαριωτάτου, αλλά και αποστρεφόμενοι τὰ τόσο συνηθισμένα στην εποχή μας «λιβανίσματα», είμαστε υποχρεωμένοι να αναγνωρίσουμε ότι στην προσωπικότητα του Σεραφείμ, συνταιριάζεται η πίστι στις εθνικές παρακαταθήκες της φυλής μας, η αγωνιστικότητα και η απόφασι για αγωνιστική κατάκτησι των εθνικών, στην προκειμένη περίπτωση, επιδιώξεων. Θά μπορούσε να χαρακτηρισθή εύτυχης συγκυρία το γεγονός ότι σ' αυτήν την δύσκολη καμπή για την έν γένει εξέλιξι της Βορειοηπειρωτικής ύποθέσεως, επικεφαλής του εθνικού αυτού αγώνος είναι ο κ. Σεραφείμ, ο οποίος, εκτός από τὰ άλλα προσόντα που σκιαγραφήσαμε πιό πάνω, συνεπικουρείται από την δύναμι της θέσεώς του, ως Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος.

Ο Βορειοηπειρωτικός κόσμος πρέπει να συνειδητοποιήσῃ αυτήν την πραγματικότητα και να συσπειρωθή γύρω από την ρασοφόρο ηγεσία, την οποία να θεωρήσῃ Θεϊόν δῶρον και ευόϊωνο γεγονός για εύδωσι του αγώνος. Μεμφιμορίες και άδικες κατακρίσεις, αν δεν άπορρέουν από μεθοδευμένες ενέργειες εκείνων που επιδιώκουν την διάσπασι της ένότητος του Βορειοηπειρωτικού αγώνος, όπωσδήποτε συντελοῦν στην άποδυνάμωσι του αγώνος αυτού και τόν καθιστοῦν ατελέσφορο.

Ας παραδειγματισθοῦμε από την πρόσφατη περίπτωση του Μακαρίου. Τώρα που πέθανε, χαρακτηρίζεται σάν Έθνάρχης της Κύπρου και οι έπιγενόμενοι όρκίζονται ν' ακολουθήσουν την αγωνιστική πορεία που εκείνος έχάραξε. Και όμως, όσο ζούσε δεν έλειψαν οι πιό σκληρές κατακραυγές για την πολιτεία του στην Κυπριακή ύπόθεσι, ακόμη και οι δολοφονικές απόπειρες εναντίον του.

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Και ο Βορειοηπειρωτικός κόσμος συμμετέχει στο Πανελλήνιο πένθος για την άπώλεια του Έθνάρχη Μακαρίου. Συναισθηματικά, μάς συνέδεε μαζί του και η άρχη της αρχιερωσύνης του, άφ' όπου έχειροτονήθη Μητροπολίτης (τό 1948) από τόν άείμνηστο Μητροπολίτη Αργυροκάστρου και Αρχηγόν του Βορειοηπειρωτικού Αγώνος.

Αλλά η αντίστοιχη των αγώνων και της Κύπρου και της Βορείου Ήπειρου, οι εθνικές περιπέτειες των άδελφών πληθυσμών των περιοχών αυτών, μάς κα-

θιστοῦν περισσότερο εύαίσθητους στην άπώλεια του Έθνάρχη Μακαρίου και συμμετέχουμε ίσως περισσότερο από άλλους στον πόνο του Κυπριακού Λαού για

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Της Κεντρικής Έπιτροπής Βορειοηπειρωτικού Αγώνος

Η Κεντρική Έπιτροπή Βορειοηπειρωτικού Αγώνος, συνελθοῦσα έκτάκτως επί τῷ θλιβερώ άγγέλματι του θανάτου του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας Αρχιεπισκόπου ΜΑΚΑΡΙΟΥ, αγωνισθέντος και αναλωθέντος υπέρ της εθνικής Κυπριακής ύποθέσεως,

Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι :

- 1) Εκφράζει την βαθειάν λύπην διά την άπώλειαν του εθνικού ηγέτου.
- 2) Απευθύνει βαθύτατα συλλυπητήρια προς τόν άπορραυσθέντα άδελφόν Κυπριακόν Λαόν και εύχεται και πιστεύει ότι η ένότης του Κυπριακού Λαού θά αναπληρώσῃ τὸ μεγάλο κενόν, τὸ όποϊόν εδημιούργησεν ὁ θάνατός του.
- 3) Αποφασίζει την άνάρτησιν μεσιτοῦ της σημαίας και νά άργήσουν τὰ γραφεία της επί πενήμερον, νά άπευθύνῃ δέ συλλυπητήριον τηλεγράφημα προς τόν προεδρεύοντα της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Κυπριανού.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ας κρατήσουμε τὸ θέμα της Βορείου Ήπειρου ζωντανό

Του Έλληνοαμερικανού δημοσιογράφου Κ. ΠΑΠΑΦΩΤΙΟΥ

Η προσοχή του Πανελληνίου είναι εστιασμένη στο θέμα της Κύπρου. Και μολονότι δικαιολογείται τὸ ενδιαφέρον της πανομογενείας εἰς τὸ Κυπριακόν πρόβλημα, ἔάν πρέπει νά λησμονώμεν δὲν καὶ ἕν ἄλλο τμήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἐξ ἰσού ἀγαπητόν, ἀφαιρᾷ ἐπὶ τὸ βαρὺ αἶμα της ἀλβανικής μπότας. Τὸ τμήμα της Βορείου Ήπειρου, τὸ όποϊόν, δυστυχῶς, ἐγκατελείφθη ὑπὸ πάντων.

Ὅτε αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος, ὅτε ὁ Ὑπ. οὔτε τὰ ἄλλα μέσα ἐπαγωγικά, ἀλλ' οὔτε καὶ ὁ ἄνθρωπος, δεικνύει ἔστω καὶ ἐλάχιστον ἐνδιαφέρον. Καὶ αἱ ἑκατοντάδες τῶν Ἑλλήνων βορειοηπειρωτῶν ἐγκατελείφθησαν εἰς τὴν τύχην των. Ὅποια εἰρωνεία!!! Καὶ μόνον τὸν παρελθόντα

μῆνα, ἠκούσθη ἡ φωνὴ ἐνὸς Ἀμερικανοῦ βουλευτοῦ τῆς Πολιτείας Μίτσιγκαν (τοῦ Λουσιέν Νέτζι) ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τῆς αἰματοποτισμένης Βορείου Ήπειρου, εἰς τὸ Ἑθνικόν Συνέδριον τῆς Πανηπειρωτικής Ὁμοσπονδίας.

«Η Βόρειος Ήπειρος εἶναι χριστιανική στή θρησκεία καὶ καθαρὰ Ἑλληνική σὲ αἵσθησι, πολιτισμῷ, γλώσσᾳ καὶ ἰδεώδη» ἐτόνισεν ὁ βουλευτὴς Νέτζι. Καὶ συνέχισε: «Θά πρέπει ἐπίσης νά έχῃ συναισθηματικὸ ἐνδιαφέρον ἡ περιοχὴ γιὰ ὅσους ἀγαποῦν τὴν Ἑλευθερίαν, διότι, στὸ ἡπειρωτικὸ ἔδαφος νίκησαν οἱ Ἕλληνες τὸν στρατὸ τοῦ

Μουσολίνι καὶ ἦταν ἔτσι, τὸ πρῶτο συμμάχικὸ ἔθνος ποὺ πέτυχε μιὰ ἀποφασιστικὴ νίκη στὸν Δεύτερο Παγκόσμιον πόλεμον».

Καὶ ἐκλείει ὁ ὁμιλητής, τὴν πατριωτικὴν ὁμιλίαν του, μετὰ κάτωθι λόγια: «Κρατῆστε, λοιπόν, τὸ ζήτημα ζωντανό. Καὶ κάποια μέρα, θά μπορέσουμε νά ξανασυναντηθοῦμε γιὰ νά ποῦμε ὅτι οἱ Βορειοηπειρώτες ξαναζοῦσαν μετὰ τὰ ἀδελφὰ καὶ τίς ἀδελφές τους».

Οἱ Πανέλληνες καὶ ἐξαιρητικῶς οἱ Ἁπειρώται, θά πρέπει νά κρατήσουν ζωντανὸ τὸ θέμα τῆς Βορείου Ήπειρου, τῆς όποίας κάθε σπιθαμὴ γῆς εἶναι ποτισμένη με

ελληνικὸ αἷμα. Καὶ τῆς όποίας ὁ Λαός εἶναι ἐξ ἰσού Ἑλληνικός, ὅσον καὶ ὁ λαός τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Σπάρτης, τῆς Κρήτης, τῆς Μακεδονίας!

Η Πανηπειρωτικὴ Ὁμοσπονδία Ἀμερικής καὶ Καναδά, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἄς μὴν περιορίζωνται μόνον σὲ γεύματα καὶ χοροεσπερίδας, ἀλλ' ἄς λάβουν ὑπὸ πολὺ σοβαρὰν ἐποψιν τὸ θέμα τῆς Βορείου Ήπειρου καὶ ἄς τὸ προβάλλουν πρό τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης ἕως ὅτου ἔλθῃ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν όποίαν καὶ πάλιν ἡ Γαλανόλευκος θά κυματίζῃ ἐπὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων τῆς Ἑλληνικῆς Βορείου Ήπειρου καὶ οἱ κώδωνες τῶν Ἑλληνορθόδοξων ναῶν της ἠχήσουν καὶ πάλιν, καλοῦντες τοὺς πιστοὺς εἰς Δοξολογίαν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ

Φωτοεποικία

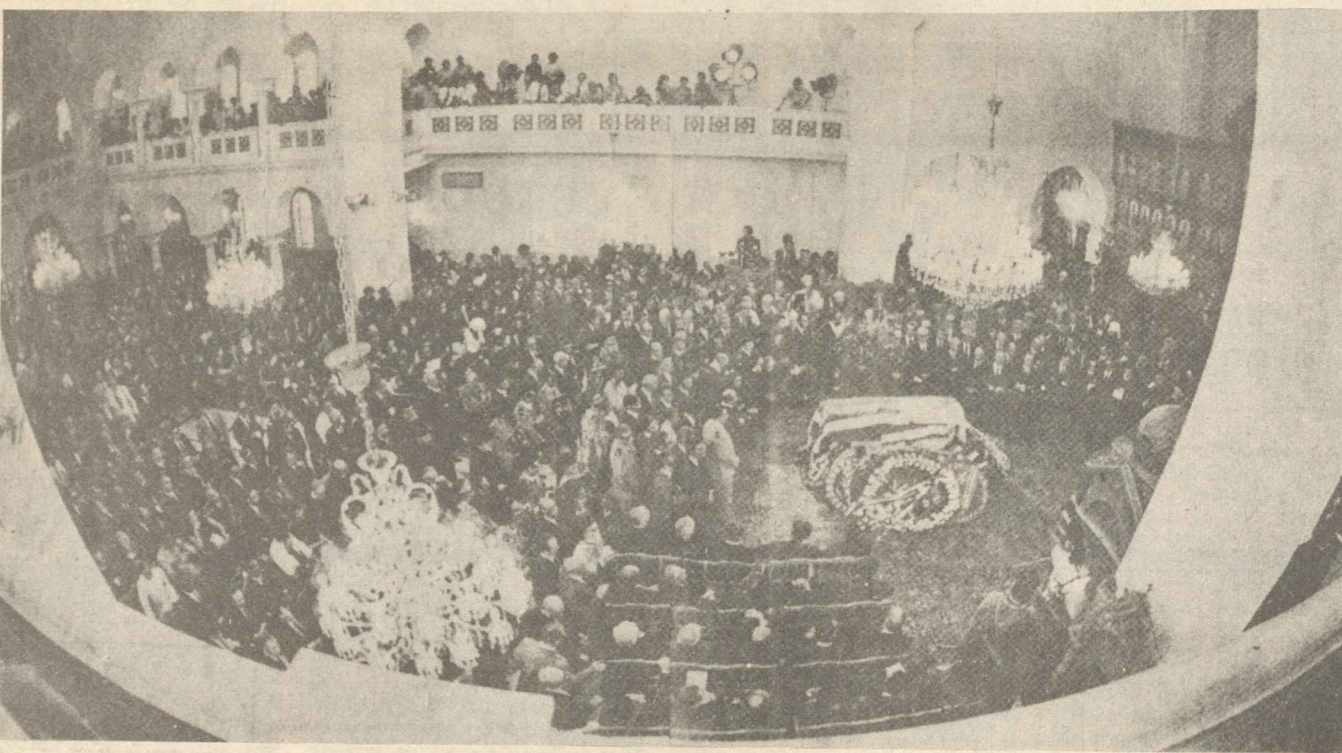
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ

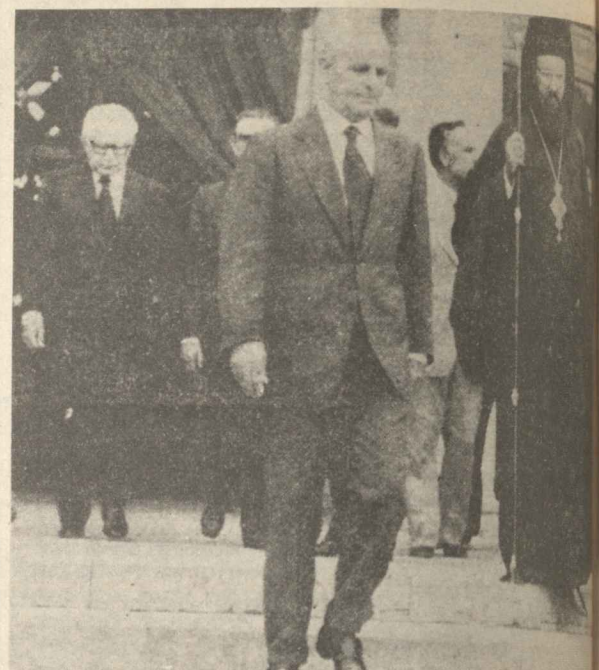
Ο τέως πρωθυπουργός κ. Π. Κανελλόπουλος, ο εκπρόσωπος της ελληνικής κυβέρνησης, υπουργός Προεδρίας και Παιδείας κ. Γ. Ράλλης, ο αρχηγός της αξιωματικής

Αντιπολιτεύσεως και οι άλλοι Έλληνες πολιτικοί ηγέτες κατά τό προσκύνημά τους, χθές, στη σορό του Έθνάρχη της Κύπρου, Αρχιεπισκόπου Μακαρίου. Από αρι-

στερά, ο κ. Π. Κανελλόπουλος, ο κ. Γ. Ράλλης, ο αρχηγός της ΕΔΗΚ κ. Γ. Μανιάς, ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Α. Παπανδρέου και ο πρόεδρος της ΕΔΑ κ. Η. Κωνσταντίνου.

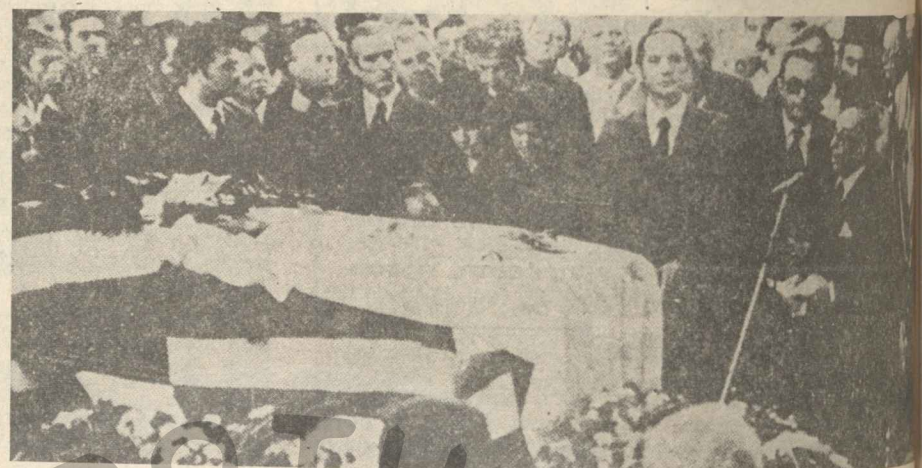
Η σορός του Μακαρίου σκεπασμένη με την ελληνική και την Κυπριακή σημαία κατά τη διάρκεια της νεκρώσιμης ακολουθίας που έψαλλε στο ναό της Παναγίας της Παλουριώτισσας.

Ο Πρωθυπουργός κ. Κ. Καραμανλής και μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου ενώ εξέρχονται από την Μητρόπολι των Αθηνών, όπου άνεπεμψθη ησι υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Μακαρίου.

Η Έλληνική και Κυπριακή ηγεσία με τον αρχιεπίσκοπο κ. Σεραφείμ.

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κ. Τσάτσος άποχαιρετά τον νεκρό Πρόεδρο Μακάριο εκ μέρους του ελληνικού λαού.

Η άρχη της μεγάλης πορείας προς την τελευταία κατοικία του Μεγάλου Νεκρού. Ο λαός ά-
πευθύνει τον τελευταίο του χαιρετισμό προς τον Αρχιεπίσκοπο και Πρόεδρο.

Ο Αρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ μπροστά στο φέ-
τρο με τον Μακάριο.